

Een zicht van de Weststraat (circa 1900)

De Weststraat

Toen de heer J.-M. Bekaert in 1886 zijn winkelbedrijf van de gedekte tafel al over huishoudartikelen en ijzerwaren, gelegen in de Adolf Buylstraat nr 11 stopte om een welverdiende rust te genieten, wilde hij niet zomaar bij de pakken blijven zitten. Hij had de intentie een film te maken over de Weststraat of Adolf Buylstraat zoals de straat in 1919 omgedoopt werd. Nu, een goede vier jaar later is de film er nog niet, want de heer Bekaert heeft eerst dokumentatie over elk huis van de straat bijeengezocht. Die dokumentatie werd steeds volumineuzer toen hij in de stadsbibliotheek alle oude kranten natrok om na te gaan of er geen zaken waren die via aankondigingen bekendmaakten dat een nieuwe winkel werd geopend of de zaak van eigenaar veranderde. Overal nam hij kopies van en nu, na vijf jaar opzoekingswerk, is hij er in geslaagd de geschiedenis te schrijven van de Adolf Buylstraat van 1604 tot 1990. Thans ligt het eerste deel voor ons met als titel

„Huizen en mensen in de Adolf Buylstraat”. In de loop van dit jaar zouden nog twee delen verschijnen. Het is ongelooflijk wat hij allemaal over de Weststraat heeft weten terug te vinden. Daarin vinden we ook de concordatielijsten terug van alle huisnummers van 1796 tot heden. Er zijn huizen die niet minder dan zes maal van nummer veranderden, wat natuurlijk voor de eerste vorsers verwarring kon teweegbrengen, want men kon denken dat de bewoners geregeld verhuisden, wat niet waar was.

De Weststraat is lange tijd de breedste winkelstraat van Oostende geweest. Naast handelshuizen speelde het in de vorige eeuw ook een sociale en kulturele rol. Zo was daar het eerste hospitaal gevestigd. Dit werd later het hotel waar de „Cercle Catholique” haar intrek nam. Een bijzondere gebeurtenis was daar toen in 1894 de eerste fonograaf in Oostende gepresenteerd werd. Dicht bij het Schouwburgplein (nu Marie-Jo-

séplein) was er het café „Het Bronzen Peerd”, waar de Oostendse toneelvereniging „Vriendschap en Kunstmin” haar lokaal had. In 1896 werd daar een eerste, zeer primitieve, filmvoorstelling gegeven en in datzelfde jaar stichtte men er de „Anti-socialistische Volksbond” dat men later zou verkorten tot de „Volksbond”. In dezelfde straat lag ook het hotel Mertian, waar de „Cercle Cecilia” en later ook de liberale mutualiteit „Help U zelf” gesticht werden.

Befaatde café's heeft de Adolf Buylstraat ook steeds gehad, zoals „Het Kuipertje” (hoek Christinastraat, waar nu een modezaak is), de „Trois Fontaines”, de „Universel” en „Brasserie Flamande”, dat opgehouden werd door een bijzondere figuur „Madame Moustache”.

Ook heeft Oostende er befaamde bioscopen gehad, zoals de „Eldorado” die in 1908 zomervoorstellingen gaf en natuurlijk later de cinema „Palace”.

Na de tweede wereldoorlog was er ook gedurende een korte tijd een dancing die de naam van „Atlanta” droeg.

En natuurlijk moeten we de bekende boekhandel van François Devriendt vermelden, maar ook de gespecialiseerde boekhandel van Mathieu Corman, waar heel wat beroemdheden over de vloer kwamen en waar op de muren meer dan 80 portretten van befaamde auteurs, geschilderd door Félix Labisse, te zien waren.

Ook was er in de Weststraat gedurende vele jaren het kunstsalon „Le studio” gevestigd, waar James Ensor heel wat tentoonstellingen met een speech voor geopend heeft verklaard.

Nu horen we van toeristen die de naam Adolf Buyl niet kunnen onthouden, vragen naar de straat waar zoveel schoenwinkels zijn of de straat waar zoveel roomijs op straat gelikt wordt. En daarmee weet iedere Oostendenaar dat het over de oude „Weststraat” gaat.

Omer Vilain